

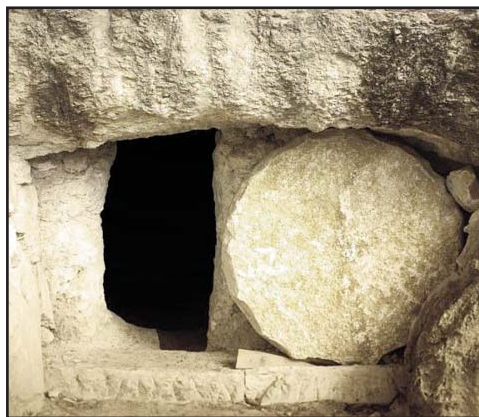
SEPSISZENTGYÖRGYI  
**EGYHÁZI  
 TUDÓSÍTÓ**



*Engedjük, hogy feltámadjon  
 Jézus a sírokból, amelyekbe bezártuk!*

Sok író megidézte már a csillagos éjszakák szépségét. A háború éjszakáit viszont halálos fénycsíkok barázdálják. Ezen az éjszakán, testvéreim és nővéreim, engedjük, hogy az evangéliumi asszonyok kézen fogjanak bennünket, hogy velük együtt felfedezzük Isten fényének felkeltét, mely beragyogja a világ sötétségét. Ezek az asszonyok, amikor az éjszaka már lassan véget ért, és a hajnal első fényei észrevétlenül kezdtek derengeni, a sírhoz mentek, hogy bekenjék Jézus testét. És ott megrázó élményben volt részük: először is felfedezik, hogy a sír üres; aztán két, tündöklő ruhába öltözött alakot látnak, akik közlik velük, hogy Jézus feltámadt; ők pedig azonnal szaladnak, hogy hírt adjanak róla a többi tanítványnak (vö. Lk 24,1-10). Látnak, hallanak, hírt adnak: mi is ezzel a három cselekedettel lépünk be az Úr húsvétjába.

Az asszonyok látnak. A feltámadásról az első hírt nem egy megértendő megfogalmazás, hanem egy szemlélendő jel adja. Egy temetőben, egy sírnál, ahol mindennek rendben és nyugalomban kellene lennie, az asszonyok „úgy találták, hogy a kő el volt a sírtól hengerítve. Bementek, de az Úr Jézus testét nem találták” (Lk 24,2-3).



A húsvét tehát azzal kezdődik, hogy felborítja elképzeléseinket. Egy meglepő remény ajándékával érkezik. De nem könnyű azt elfogadni.

Néha – el kell ismernünk – ez a remény nem talál helyet a szívünkben. Az evangéliumi asszonyokhoz hasonlóan bennünk is kérdések és kétségek vannak túlsúlyban, és a váratlan jelre az első reakciónk a félelem, „a földre szegezett tekintet” (vö. Lk 24,4-5).

Túl gyakran nézzük az életet és a valóságot lesütött szemekkel; csak a gyorsan múló mai napot bámuljuk, kiábrándultunk a jövő-

ből, szükségleteinkbe zárkózunk, a fásultság börtönében heverünk, s közben folyton panaszkodunk, és azt gondoljuk, hogy sosem fognak megváltozni a dolgok. S így mozdulatlanok maradunk a lemondás és a fatalizmus sírja előtt, és eltemetjük az élet örömét.

Az Úr azonban ezen az éjszakán más szemeket akar adni nekünk, olyanokat, amelyeket annak reménye világít meg, hogy nem a félelemé, nem a fájdalomé, nem a halálé az utolsó szó.

Jézus húsvétjának köszönhetően megtehetjük, hogy a semmiből az életbe ugrunk, „és a halál soha többé nem tud megfosztani bennünket létünkötől” (Karl Rahner: *Cosa significa la Pasqua [Mit jelent a húsvét], Queriniana, Brescia, 2021, 28.*): Isten határtalan szeretete teljesen és örökre átölelte létünket. Igaz, a halál megfélemlíthet és megbéníthat bennünket. De az Úr feltámadt! Emeljük fel tekintetünket, távolítsuk el szemünkről a keserűség és a szomorúság fátylát, nyíljunk meg Isten reménye előtt!

Másodszor, a nők hallanak. Miután látták az üres sírt, két fénylő ruhás férfi szól hozzájuk: „Miért keresitek az élő a halottak között? Nincs itt, feltámadt” (Lk 24,5-6). Jót tesz nekünk, ha halljuk és megismételjük ezeket a szavakat: nincs itt! Valahányszor azt gondoljuk, hogy teljesen megértettük Istent, hogy képesek vagyunk beskatulyázni őt saját sémáinkba, ismételjük meg magunknak: nincs itt! Valahányszor – nagyon sokszor – csak a múlt érzelmekben vagy a szükség pillanatában keressük őt, hogy aztán félretegyük és megfélemlizzük róla a mindennapok konkrét helyzeteiben és döntéseiben, ismételjük meg: nincs itt! És amikor azt hisszük, hogy bezárhatjuk őt szavainkba, formuláinkba és szokásainkba, de elfelejtjük keresni az élet legsötétebb zugaiban, ahol azok vannak, akik sírnak, küzdenek, szenvednek és remélnek, ismételjük meg: nincs itt!

Halljuk meg mi is az asszonyokhoz intézett kérdést: „Miért keresitek az élő a halottak között?”

Nem ünnepelehetjük a húsvétot, ha továbbra is a halálban maradunk; ha a múlt foglyai maradunk; ha az életben nincs bátorságunk megengedni, hogy Isten megbocsásson nekünk, aki mindent megbocsát, ha nincs bátorságunk ahhoz, hogy változtassunk, hogy szakítsunk a rossz cselekedetekkel, hogy Jézus és az ő szeretete mellett döntsünk; ha a hitet továbbra is egy amulettre szűkítjük, és Istent a letűnt idők szép emlékévé tesszük, ahelyett, hogy találkoznánk vele ma, mint élő Istennel, aki át akar alakítani bennünket és a világot. Az a kereszténység, amely az Urat a múlt maradványai között keresi, és a megszokás sírjába zárja, egy húsvét nélküli kereszténység. De az Úr feltámadt! Ne időzzünk a sírok körül, hanem menjünk, és fedezzük fel őt, az élő! És ne féljünk őt keresni testvéreink és nővéreink arcán sem, azok történetében, akik reménykednek és álmodnak, azok fájdalmában, akik sírnak és szenvednek: Isten ott van!

Végül a nők hírt adnak. Mit hirdetnek? A feltámadás örömét. A húsvét nem azért történik, hogy bizalmasan megvigasztalja azokat, akik Jézus halálát gyászolják, hanem azért, hogy megnyissa szívüket Isten gonoszság és halál feletti győzelmének rendkívüli hirdetésére. A feltámadás fénye tehát nem akarja az asszonyokat a személyes örvendezés extázisában tartani, nem tűri a megüledő magatartást, hanem misszionárius tanítványokat szül, akik „visszatérnek a sírtól” (vö. Lk 24,9), és mindenkinek elviszik a Feltámadott evangéliumát. Ezért van az, hogy az asszonyok, miután láttak és hallottak, szaladnak, hogy hirdessék a feltámadás örömét a tanítványoknak. Tudják, hogy bolondnak nézhetik őket, az evangélium meg is jegyzi, hogy szavaik „üres fecsegésnek” tűntek (Lk

24,11), de nem törődtek a hírnevükkel, az imázsuk védelmével; nem méricskélük az érzéseiket, nem számítgatják a szavaikat.

Csak az a tűz lobogott a szívükben, hogy megvigyék a hírt: „Az Úr feltámadt!”

Milyen szép is egy olyan Egyház, amely így futja végig a világ útjait! Félelem nélkül, taktikázás és oportunizmus nélkül; csak azazal a vággyal, hogy az evangélium örömét mindenkihez elvigye. Erre kaptunk meghívást: hogy megtapasztaljuk a Feltámadt Urat, és ezt a tapasztalatot megosszuk másokkal; hogy elgördítsük azt a követ a sírról, amellyel gyakran bezártuk az Urat, és hogy terjesszük örömét a világban. Engedjük, hogy feltámadjon Jézus, az élő, a sírokból, amelyekbe bezártuk; szabadítsuk ki a formások közül, amelyek közé gyakran bebörtönöztük; ébresszük fel a nyugodt élet álmából, amelybe olykor elringattuk, hogy többé ne zavarjon és ne fáraszson bennünket! Vigyük be mindennapi életünkbe: a béke gesztusaival a mai, háborús borzalmaktól sújtott időkben; a megbékélés cselekedeteivel a megromlott kapcsolatokban és az együttérzés tetteivel a rászoruló felé; az igazságosság cselekedeteivel az egyenlőtlenségek közepe és az igazság tetteivel a hazugságok között! Mindenekelőtt pedig a szeretet és a testvériség tetteivel!

Testvéreim és nővéreim, a mi reménységünket Jézusnak hívják. Ő belépett bűneink sírjába, eljutott a legtávolabbi pontra, ahová elveszettségünkben jutottunk, végigjárta félelmeink kusza ösvényeit, hordozta legnagyobb terheink súlyát, a halál legsötétebb mélységeiből életre keltett bennünket, és gyászunkat tánccá változtatta. Krisztussal ünnepeljük a húsvétot!

Ő él, és még ma is itt jár köztünk, átalakít és felszabadít bennünket! Vele a gonosznak nincs többé hatalma, a kudarc nem akadályozhat meg az újrakezdésben, a halál átjáró-

vá válik egy új élet kezdetéhez. Mert Jézussal, a Feltámadottal nincs örökké tartó éjszaka, és még a legsűrűbb sötétségben is felragyog a hajnalcsillag.

Ebben a sötétségben, amelyet megélünk, a háború, a kegyetlenség sötétségében, mindannyian imádkozzunk, ezen az éjszakán. Imádkozzunk a sok szenvedő emberért, mert a legnagyobb dolog, amit ma ünneplünk: Krisztosz voszkrész! [Krisztus feltámadt!]

*Ferenc pápa*

*Forrás: Magyar Kurír*

Juhász Gyula:

### *Húsvétra*

Köszönt e vers, te váltig visszatérő  
Föltámadás a földi tájakon,  
Mezők smaragdja, nap tüzeben égő,  
Te zsendülő és zendülő pagony!  
Köszönt e vers, élet, örökkön élő,  
Fogadd könnyektől harmatos dalom:  
Szívemnek már a gyász is röpke álom  
S az élet: győzelem az elmuláson.

Húsvét, örök legenda, drága zálog,  
Hadd ringatózzam a tavasz-zenén,  
Öröm: neked ma ablakom kitárom,  
Öreg Fausztod rád vár, jer, remény!  
Virágot áraszt a vérverte árok,  
Fanyar tavasz, hadd énekellek én.  
Hisz annyi elmulasztott tavaszom van  
Nem csókolts csókban, nem dalolt dalokban!

Egy régi húsvét fényénél borongott  
S vigasztalódott sok tűnt nemzedék,  
Én dalt jövődő húsvétjára zsongok  
És neki szánok lombot és zenét.  
E zene túlzeng majd minden harangot  
S betölt e Húsvét majd minden reményt.  
Addig zöld ágba és piros virágba  
Hirdesd világ, hogy új föltámadás van!

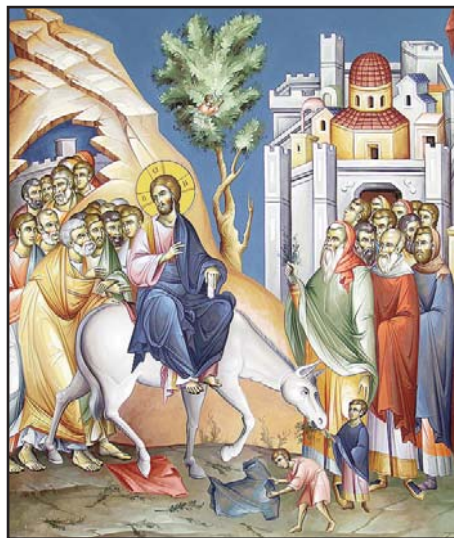
## Virágvasárnap

Virágvasárnap nem felelevenítünk egy történetet Jézus életéből, hanem az élő Krisztussal találkozgat bennünket a liturgia. Azzal a Krisztussal, aki bevonul Jeruzsálembe, hogy megváltson minket. Értünk és miatunk jön, hogy a megváltás minden ajándékát megossza velünk.

Megváltott világban megváltott emberként élhetünk. A megváltás alatt azt értjük, hogy Krisztus az emberiséget objektív értelemben megszabadította a bűntől, és visszaszerzett minden kegyelmet. Ám ha figyelembe vesszük azokat a feltételeket, amelyek mellett az ember ténylegesen részesül a megváltásban, azaz a szubjektív elemeket, akkor kiderül, hogy bőven van még tennivalónk.

Krisztus a maga részéről mindent megtett azért, hogy az ember valóban Isten gyermeke legyen és a mennyország örököse. De hogy ez konkrétá váljon az életben, ahhoz most társulnom kell Jézushoz, követnem kell, hordozva keresztemet.

A tény, hogy minden évben felkészülhetünk a húsvétra, nem az ünnep véletlen viszsztatérése, hanem értünk van, hogy új szívvel és még teljesebb odaadással csatlakozzunk a jeruzsálemi tömeghez, társulva Krisztus Urunkhoz szenvedésének vasárnapján. A húsvéti örömeinek szavaival léphetünk a Krisztust köszöntő közösségbe: „Valóban méltó és igazságos, hogy a láthatatlan, mindenható Atyaistent és egyszülött Fiát, a mi Urunkat, Jézus Krisztust a szív és lélek minden érzésével és zengő szóval áldjuk.” (Húsvéti örömeinek)



Feladatunk van! Meghálalni, amit a megváltásban kaptunk. Ez a mi Hozsannánk, amikor Jézus bevonul Jeruzsálembe.

Hódolattal és hálával lépünk be Krisztus szenvedéstörténetébe. Jézus passiója és keresztje a világért és értem van, hogy értelmet adjon minden szenvedésnek. A kereszt annak a meghirdetése, hogy a végső győzelem nem azé, aki mások fölött győzedelmeskedik, hanem azé, aki saját magát győzi le, és odaadja életét sokakért.

Az Atya Jézust a szenvedése és a keresztje által dicsőítette meg. Minket, Jézus követőit is a szenvedés és a kereszt által fog megdicsőíteni. Csak az lesz képes a saját keresztjét hordozni, szenvedéseit elviselni, aki mindennap feltekint Krisztus keresztjére, és meghívja életébe a Megváltót. Nekünk nem Jézus keresztjét kell hordoznunk, csak a sajátunkat kellene felismernünk és hűségesen vinnünk egy életen át. Jézus nélkül ez nem megy. Vele azonban lehetséges, csakis

és kizárólag Jézusnak megy velem. A jeruzsálemi bevonulás bekapcsol minket Jézus életébe, hogy igazi és teljes életünk legyen.

Szent Lukács szerint Jézus jeruzsálemi bevonulásakor az út mentén ácsorgók azt kiabálták: „Áldott az Úr nevében érkező király! Békesség a mennyben és dicsőség a magasságban!” (Lk 19,38-39). Én hódolattal és hálával üdvözlöm-e Megváltómat? Vagy csak közömbösen báméskodok a tömegben, esetleg bűneimmel „feszítsd meg”-et kiáltok Üdvözítőmre?

A mai liturgiában nem visszatekintünk a régmúlt időkbe, nem meghurcolt Urunkat siratjuk. A titkunk több ennél. Babits szavával szólva: „A mi királyunk eleven! / A gyenge bárány nem totem.” Az élő Jézus Krisztushoz tartozhatok nemcsak a szavak és a hagyomány szintjén, hanem életem konkrét valóságában is. A virágvasárnap döntésre szólít, hogy Krisztust válasszam, aki szüntelenül arra hív, hogy mi legyünk társai terveinek megvalósításában.

„Virágba borul a virágtalan  
de csak a te virággoddal  
gyümölcsbe merül a gyümölcstelen  
de csak a te gyümölcsőddel  
(...)

imádkozik az imátlan  
de csak a te imáddal  
fényes lesz a fénytelen  
de csak a te fényeddel

megszólal a kimondhatatlan  
de csak a te szívedben.”  
(Weöres Sándor)

*Németh Norbert*

Jókai Anna:

### *Ima virágvasárnap alkonyán*

Istenem.

Az az alkony.

A földbe döngölt örökzöldek.

A már üres úton horpadt pléhdobozok  
zörögnek.

Hasadt nejlonzacskók a bokrokon  
fennakadva.

Köpésbe ragadt csikkek a taposott fűben.

Istenem.

Ez a piszkos alkony

a hamis csillogású nappal után –

Mert semmi sem volt a híg fényben valódi:

sem a csödület, sem az ujjongás,

sem az integető palmaágak

sem a fejhangon intonált hozsanna.

Egy álságos jelenet mozgatott bábjai  
voltunk.

Nem itt dőlt el a sorsunk.

Istenem.

Alkony van.

Kivértett eufória.

A tömeg berekedt.

Vedel, zabál:

Vacsorál.

A Tévé elé ül.

Új üvöltésre készül.

A „feszítsd meg” élvezetesebb.

A kereszthalál érdekesebb.

Istenem.

A nagy péntek a valóság.

Nem csap be engem.

A virágvasárnap illúzióját  
engedd elfelednem.



Kárász Izabella:

## *Nagypéntek*

Nagypéntek gyásza úgy reám borult,  
Ragyogott a nap, mégis alkonyult...  
Csak álltam, álltam a napsugarakban  
Nagypéntek gyásza zokogott a napban...  
Én hallgattam a nehéz zokogást  
És figyeltem a vérző Messiást.

Láttam: szemét égette fájdalom,  
Vérző homlokát, ah, úgy fájlalom.  
A töviseket, a véres koronáját,  
A láthatatlan, örök glóriáját.  
Néztem nagypéntek bűvös láthatárán,  
Megtört a könnycsepp szememnek pilláján:  
– Ah Istenem, Te úgy szeretted őt,  
Az ártatlant, az örök Szenvedőt.  
Hiszen Fiad volt, szent és isteni,  
Mégis hagyta Őt felfeszíteni.

S mi bűnösök, kiket szintén szeretsz,  
És semmiségünkért, óh, meg se vetsz,  
Mi bűnösök, hát mért nem szenvedünk,  
Csendes mosollyal, s ha veretettünk,  
Mért nem mondjuk, hogy így kell lennie,  
És hogy az egész ütés semmi se...

Add, hogy nagypéntek vigaszunk legyen,  
Reád találjunk ott, a nagy hegyen,  
Hol keserűség poharát ürítve,  
Szenvedjünk csendben, másra nem tekintve,  
De megtagadva örökre magunkat.  
És büszkén járva tövises utunkat,

Általküzdve a három napot,  
Elérhessük a fénylő csillagot,  
Mely Húsvét napján gyulladt ki az égen,  
Meggfoghatatlan, örök csodaképpen!



Ady Endre:

## *A szép húsvét*

Odukat és kriptákat pattant  
S bús árkokig leér a szava:  
Ilyen a Húsvét szent tavasza  
S ilyen marad.

Miért tudjon Ő az embervérről,  
Mikor künn, a Tavaszban  
Minden csoda csodát csinál  
S minden drága fizetség megtérül?

Óh, Tavasz, óh, Húsvét,  
Emberek ősi biztatója,  
Csak azt szórd szét köztünk:  
Állandó a tavaszi óra  
S ilyen marad.

Krisztus támad és eszmél,  
Odukat és kriptákat pattant.  
Van-e gyönyörűbb ennél?

Sík Sándor:

## ***A kereszttúton***

Megy a Jézus a Kálváriára,  
Fejében a töviskoronája.  
Véres rózsák verték ki a testét.  
Megy a Jézus, viszi a keresztyét.  
Most először roskadt el alatta,  
Vad pribékek keze fölrángatta.  
Szegecs szíjak a húsába tépnek,  
Borzalommal kísérik a népek.  
Szegecs szíjak csontig elevenbe.  
Jön az úton Szűzmária szembe.  
A szeméből mennyek mosolyognak,  
De szívében hét tőre pokolnak.  
Nézi Jézust, nézi a keresztyét,  
Azt a véres, verejtékes orcát,  
Azt az Arcot, azt az édes-egyet,  
Aki az ő testéből testedzett.  
Kis Betlehem boldog éjjelében  
Ő ringatta ámuló ölében,  
Ő mosott rá, főzött és dagasztott,  
Ággya szélén de hányszor virrasztott!  
Ruhácskáit szőtte, fonta, foldta,  
Haj pedig már akkor is de tudta...!  
Ó hogy nézte távolodó képét,  
Mikor elment, három éve, végképp!  
Nézi most is, rogyadozó testtel,  
Kicsi fiát a szörnyű kereszttel.  
Nézi, nézi, fátyolodó szemmel.  
Megy a Jézus, utána a tenger.  
Véres úton, végestelen hosszan:  
Tenger ember, férfi, gyerek, asszony.  
Véres tajték veri ki a mesgyét.  
Valamennyi viszi a keresztyét.  
Nem hiányzik senki sem a sorból:  
Legelő a tizenkét apostol,  
Utánuk a számolatlan ezrek,  
Ködbevesző végtelen keresztek.  
Ott piheg a sok máj szegény is:  
Édesapám, édesanyám, én is!  
Hétfájdalmas, nézz ide miránk is,  
Krisztus Anyja, légy a mi anyánk is!

*Adj nekem jóságos Jézusom  
Téged megértő értelmet,  
Téged átélő érzelmet,  
Hozzád siető lelket,  
Írántad buzgó bensőséget,  
Rád bukkanó bölcsességet,  
Téged felismerő világosságot,  
Érted égő szeretetet,  
Benned élő szívet,  
Téged dicsérő tetteket,  
a Te szavaidra hallgató fület,  
a te szépségedet szemlélő szemet,  
a Te fölségedet magasztaló nyelvet,  
Neked kedves életmódot,  
a Tőled küldött bajokat elviselő békességet,  
Hozzád vágyó hű kitarást,  
és adj, Jézusom boldog halált!  
Jutalmaz jelenléteddel,  
fényes feltámadással,  
és az örökké boldog életben  
add jutalmul magadat!  
Ámen.*

*Nursiai Szent Benedek*

Ady Endre:

## ***Az Úr érkezése***

Mikor elhagytak,  
Mikor a lelkem roskadozva vittem,  
Csöndesen és váratlanul  
Átölelt az Isten.

Nem harsonával,  
Hanem jött néma, igaz öleléssel,  
Nem jött szép, tüzes nappal  
De háborus éjjel.

És megvakultak  
Hiú szemeim. Meghalt ifjúságom,

De őt, a fényest, nagyszerűt,  
Mindörökre látom.

## ***Pap bácsi, kösd be a cipőmet!***

ezzel a címmel jelent meg a Magyar Kurír gondozásában egy Szent II. János Pál pápáról szóló történeteket, anekdotákat tartalmazó kis könyvecske. Az alábbiakban és az elkövetkező lapszámainkban ebből idézünk.

### **Szeret az egész világ!**

Az új pápa első Olaszországon kívüli útja Mexikóba vezetett. Annak ellenére, hogy sokan óvták ettől a zárandoklattól, a mexikói út rendkívül sikeresen végződött. Ahogy a pápa gépe leszállt a főváros, Mexikó repülőtérén, a hívek azonnal kitörő örömmel fogadták. Az emberek kitódultak az utcákra. Akkor hangzott el először az a rímelő skandalás, amelyet később az egész világ megismerhetett: „Juan Pablo Segundo, te quire todo el mundo” (II. János Pál, szeret az egész világ). A meglepődött és boldog Karol Wojtylát egészen magával ragadta a nép lelkesedése. A hívek spontán szeretetének megnyilatkozására válaszul maga is improvizálni kezdett, spanyolnyelv-tudásának hiányosságai ellenére.

### **Leprások között**

Egy elbeszélésében Arturo Mari a leprások között tett látogatásra emlékezik: „A koreai zárandokúton történt. Az egyik szigeten voltunk, ahol egy nagy lepratelep található. A lepra teljesen elpusztítja az ember emberi arcát. A levegőt átjárta a szétmálló testek nehezen elviselhető, fojtogató szaga. A Szentatyá pedig tekintet nélkül külsejükre és valásukra mindegyik szerencsétlen magához ölelte és megsimogatta. Miközben a világ kikereszi és távol tartja őket az élet központjától, ezek a szerencsétlen emberek megértették, hogy a Szentatyá szereti őket, és tiszteli emberi méltóságukat. Életüknek ebben az egy percében boldognak érezhették ma-



gukat. Én pedig a fényképezőgép mögé rejtettem meghatottságom könnyeit. Ilyen pillanatokra évekig is érdemes várni. Végtelen boldogság, amikor az ember ilyen események tanúja lehet.”

### **Tudja jól**

II. János Pál pápaként is megőrizte derűs szerénységét. Számos eset igazolja ezt. 1983 szeptemberében Rómában tudományos szimpóziumot rendeztek a következő címmel: „II. János Pál filozófiai tanítása – filozófiája, tanítása és költészete fényében”. Amikor a pápa értesült az eseményről, tréfás mosollyal megjegyezte: „Ha nem lennék pápa, nem foglalkoznátok a filozófiai tanítással.” Ugyanígy kommentálta költeményeinek kiadását: „Ha nem lennék pápa, senkit sem érdekelne ez a kiadvány.

### **A medence**

II. János Pál, aki mindig sokat sportolt, úszómedencét építtetett magának a pápák nyári rezidenciáján, Castel Gandolfóban. A költségekre vonatkozó megjegyzéseket hallván, kedves mosollyal válaszolt: „Ha a pápa meghal, az sokkal többre fog kerülni. A Szentatyának ügyelnie kell az egészségére és az erőnlétére.”

## Szent György vértanú

A világegyház április 23-án ünnepli Szent Györgyöt, a magyar egyházban azonban – Szent Adalbert ünnepe miatt – április 24-én emlékezünk meg róla. A középkorban az egyik leginkább tisztelt szent volt, egyike a tizennégy segítőszentnek.

György történelmi személy volt; a palesztinai Lod, az egykori Dioszpolis városában élő kultusza bizonyosan tényeken alapul. Diocletianus császár keresztényüldözése alatt, de mindenképpen a konstantini fordulat (313) előtt halt vértanúhalált Lodban. Tisztelete rendkívüli elterjedtségének oka, hogy életéhez és vértanúságához sok legenda elem kötődik, illetve hogy a földművelők és a katonák is patrónusuknak tekintik.

Vértanúsága legeredetibbnek látszó változatát állítólag szolgálja, Paszkratész mint szemtanú írta meg. Eszerint Dadianosz perzsa király volt az, aki üldözte. György katonatiszt volt, aki anyja hatására keresztény hitre tért. Dadianosz börtönében borzalmas kínzásokat kellett elviselnie. Krisztus egy látomásban elmondta neki, hogy szenvedései hét évig fognak tartani, és ez idő alatt háromszor meghal és feltámad.

A György-legenda az évszázadok során számos csodás elemmel bővült. A kutatók szerint olyan mitológiai alakokkal azonosították, mint Mithrász, Perszeusz, Hórusz vagy Tammúz. A sárkányölő motívum, mely elsősorban a költészetet és az ikonográfiát ihlette meg, csak később, a György-legenda nyugati hagyományában terjedt el. A legrégebb változatokból hiányzik, és olyan életrajzi klisé, amit legalább harminc más szentnél is megtalálunk.

Szíriában már a 4. században építettek György-templomokat. Egyiptomban mintegy negyven templom és kolostor, Ciprus

szigetén pedig hatvannál is több szentély viseli a nevét. Rómában már az V. századtól volt saját temploma. Mainzban Sidonius püspök építtetett bazilikát a tiszteletére. Angliában és Skóciában már az angolszász időkben meglehetősen nagy tekintélye volt.

Tisztelete a középkori Európában volt a legerősebb: a lovagok és a zarándokok oltalmazójának tekintették.

Szent György tisztelete hazánkban a kereszténység felvétele óta jelen van a bizánci misszió közvetítésének köszönhetően. Szent István király nagyobb legendája szerint Koppany lázadását a kereszt dicsőséges jelének és Isten Anyjának oltalmában, Márton püspök és György zászlaja alatt verték le. Szerepel a Szent Korona alsó, bizánci részének egyik zománcképén is. 1326-ban alapította Károly Róbert az első nem egyházi lovagrendet, mely szintén az ő nevét viseli: Szent György Lovagrend.

György azonban a középkorban sem kizárólag a lovagok, katonák szentje volt, hanem a földművelő népe is, mint segítő szent.

Kevesen tudják, hogy a cserkészmozgalom alapítója, Lord Robert Baden-Powell of Gilwell is Szent Györgyöt állította modellül a felnövekvő generáció tagjai és vezetőik elé felekezeti hovatartozástól függetlenül.

*Istenünk, magasztaljuk isteni hatalmat, amely erőt adott Szent Györgynek, hogy kövesse a szenvedő Krisztust.*

*Gyöngeségünkben legyen számunkra erőforrás az ő példája.*

*A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiaid által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen.*

## Szent Márk

Márk életéről Az apostolok cselekedeteiből és Szent Péter első leveléből tudunk.

*Péter „elment Máriának, a Márknak nevezett János anyjának házába, ahol sokan együtt voltak és imádkoztak”.* Vannak tudósok, akik valószínűnek tartják, hogy ugyanabban a házban volt az utolsó vacsora, és itt készültek az apostolok pünkösd ünnepére is. A Getszemáni-kert is Márk anyjáié lehetett, így alhatott itt Márk az Úr elfogatásának éjjelén. Amikor ugyanis az Urat elfogták, és minden tanítványa elmenekült, „egy ifjú követte, meztelen testét csak egy gyolcslepel fedte. Amikor meg akarták fogni, otthagya a gyolcsleplet, és meztelenül elfutott” (Mk 14,51-52). A feltámadás után Márk anyjának háza lett Péter szállása, s az ifjú Márk az elsők között lehetett, akik Jeruzsálemben megkeresztelkedtek. Péter ezért mondhatja őt a fiának (1Pét 5,13).

Szoros kapcsolat fűzte Péterhez, annyira, hogy a hagyomány úgy beszél Márkról, mint „Péter tolmácsáról”. Ezzel függ össze evangéliuma is. A rómaiak ugyanis, látván, hogy Péter megöregedett, kérték Márkot, foglalja írásba az evangéliumot, amelyet Péter hirdetett nekik. Márk ezt meg is tette. 50-60 között írta evangéliumát, melyet Szent Péter prédikációiból állított össze.

Ha Szent Márk evangéliumát olvassuk, nem nehéz meghallani Péter szavát, aki a részt vevő szemtanú elevenségével mondja el a Keresztelő Szent János keresztségétől a mennybemenetelig történt dolgokat. Ezért találhatóunk apró részleteket Márknál – és csak nála –, amelyek csak szemtanútól származhatnak. Például: Kafarnaumban az egész város ott tolongott az ajtó előtt (Mk 1,33), vagy Jézus a hajó végében egy párnán aludt (4,38). A hagyomány Márkot az alexandriai egyház alapítójaként és vértanújaként tiszte-

li. Ő volt a város első püspöke, és valószínűleg Traianus császár idejében (98-117) szenvedett vértanúságot. Velencei kereskedők 828-ban megszerezték ereklyéit, és az arabok pusztítása elől Velencébe vitték. Ettől kezdve Szent Márk Velence védőszentje.

Ünnepét a keleti egyház kezdettől fogva, Róma pedig a XI. századtól április 25-én üli meg. Márk evangélista ikonográfiai attribútuma a szárnyas oroszlán.

Márkot húsvét napján, a mi naptárunk szerint április 25-én liturgia közben az oltárnál támadták meg és fogták el. Kötelet kötöttek a nyakára, és úgy vonszolták a sziklás ösvényeken. Vére megfestette a sziklákat. De nem halt meg, ezért bedobták egy börtönbe, hogy megtanácskozzák, másnap miképp végezzenek vele. Másnap reggel összegyűlt a város népe. Kihozták a börtönből, ismét kötelet kötöttek a nyakára, s közben gúnyolódtak: „Vezessétek a marhát Bucoliba!” Márk, miközben a földön vonszolták, így fohászzkodott: „Uram, a kezembe ajánlom a lelkemet!” – és kilehelte lelkét. A pogányok nagy máglyát raktak, s el akarták égetni, de hirtelen fergeteges szélvész és felhőszakadás támadt, úgyhogy az áradó víz elől menekülniük kellett. Akkor jöttek a keresztények, és eltemették.

*Istenünk, te Szent Márk evangélistát kiválasztottad az evangélium hirdetésének főszeles hivatására. Kérünk, nevelj minket tanításával, hogy hűségesen kövessük Krisztus példáját. Aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké. Amen.*

*Magyar Kurír*



## Tusnád

A Tusnád-patak árkában 672 m magasban fekszik. Tusnád néven először 1421-ben fordult elő oklevelekben. 1567-ben 41 kapuval szerepelt. A falu nevének népies magyarázata: sok tó és nád volt a területén, innen a tosnád, majd Tusnád. A középkorban Kozmás filiája, kápolnája 1571-ben szerepel oklevélben: „7 és fél öl hosszú, 4 öl széles épület”. E kápolna öröksége egy érdekes kő keresztelőkút, amely a román korra vezet vissza a kápolna eredetét. 1690-ben Thököly Imre tatárserege feldúlta és kirabolta a községet és a kápolnát. 1726-ban lett önálló plébánia Verebes filiával. 1802-ben a régi kápolna helyén épült a gyönyörű szép barokk templom. Főoltárát, szőszékét a falu szülötte, Kovács Miklós, Erdély püspöke adományozta. 1822. szeptember 11-én hatalmas tűzvész pusztított a faluban, nagy része leégett. Ekkor 43 család áttelepült az Olttól nyugatra, Mitács pataka mellé, ahol megalapították

Újtusnádot. A falu határa ásványvizekben gazdag. A falu jellegzetessége: a faragott kőkapuk, kőépületek, út menti kőkeresztek. A legrégebbit 1651-ben Boldizsár István kozmási plébános állíttatta. Az egyházközségnek katolikus iskolája is volt 1906-ig a plébánia szomszédságában, a templom tövében. 1906-ban új katolikus iskolát építettek a hívek (a mai iskola régi szárnya), melyet az állam 1920-ban vett ki az egyházközség kezéből. 1958-1964 között Páll Gyula plébánost börtönbe zárták, a plébánia épületeit a kollektív használta, a kántori lakásba pedig az egészségügy költözött be. Említést érdemel az egyházközségből származó papi, szerzetesi, szerzetesnői hivatások száma: név szerint feljegyezve összesen 43-an vannak. Ezek között szerepel: Kovács Miklós, Erdély püspöke 1827-1852 között; Imets Fülöp Jákó (1837-1912) pap, tanár, író, a csíksomlyói gimnázium egykori igazgatója.

Tusnád önállóvá válásakor Verebes Tusnád filiája lett.

**Örökös szentségimádási nap:** április 12.

### Szentmisék:

A vasárnapi szentmisék időpontja: 9:00 – Verebes, 11:00 – Tusnád. A hétköznapi szentmisék időpontja: hétfő, csütörtök, szombat - nyáron 18:00, télen 16:30 óra, kedd (Verebesen), péntek (Tusnádon) – 8:00 óra.

További információk a <https://www.facebook.com/profile.php?id=100064378104297> facebook oldalon.



A tusnádi Asszisi Szent Ferenc plébániatemplom

*Forrás: ersekseg.ro*

## MAGUNKRÓL – MAGUNKNAK

### **Az Úr nyolc tesvérünket hívta haza:**

– Balázs Árpád, Pánti Antal, Blága Katalin, Pásztor Fleishammel Mihály, Barta Márton, Csabai Anna, Berszán Anna, Vargyas József.

***Irgalmas Jézus, adj nekik  
örök nyugodalmat!***

### ***Imádság Ferenc pápa magyarországi látogatására készülve***

*Mennyei Atyánk, gondviselő Istenünk!*

*Köszönjük, hogy Te kísértél minket történelmünk során. Vétkeinket megvallva kérjük, hogy egyre jobban megismerjük Fiadat, Jézus Krisztust!*

*Ő a mi biztos jövőnk.*

*Azért jött, hogy életünk legyen békében és önzetlen szeretetben.*

*Bizalommal kérjük, hogy Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária, valamint a magyar szentek és boldogok közbenjárására Szentatyánk, Ferenc pápa közelgő látogatása legyen kegyelem és erő forrása, hogy hitünkben növekedve egymással és a többi nemzettel békességben éljünk, reménnyel építsük földi hazánkat, és parancsaidat teljesítve eljussunk az örök hazába.*

*Ámen.*

### **EGYHÁZI TUDÓSÍTÓ**

Katolikus havilap.

Kiadja a sepsiszentgyörgyi Szent József plébánia.

**Főszerkesztő:** Ilyés Zsolt.

**Felölős szerkesztő, tördelő:** Dávid Péter.

email: egyhazitudosito@gmail.com

**Nyomda:** DEICO – Sepsiszentgyörgy

**ISSN: 2248-1532**

### ***A Szent Három Nap programja:***

Nagycsütörtökön de. 9:00 órától keresztút, este 7:00-tól szentmise.

Nagypénteken de. 9:00 órától keresztút, este 6:00-tól szertartás.

Nagyszombaton de. 9:00-tól lamentáció, este 9:00-tól pedig az év legfontosabb ünnepe, a húsvéti vigília körmenettel.

Húsvétvasárnap közös ételszentelés lesz a város többi plébániájával együtt a főtéren: 7:30-tól. Ezért a templomban nem lesz 8:00 órás mise és ételszentelés. Húsvétvasárnap délelőtt csak 10:00 és 12:00 órakor lesznek szentmisék.



Június 4-én, vasárnap, 11:00-tól gyermekmise lesz, utána családi nap a plébánián közös étkezéssel, játékokkal, beszélgetéssel.

Június 11-én, vasárnap, a 12:00 órás szentmisén jubiláns házások (25. és 50. év) megáldása, utána pedig közös ebéd a jubiláns házásokkal a plébánián. Erre kérjük majd a plébánián a jelentkezést mindazok részéről, akik érintettek és szeretnének az ebéden is részt venni. Hívjuk, várjuk szeretettel erre a programra a jubiláns házásokat.



### **Havi rendszerességgel a következő családos programokat tartjuk:**

- Minden hónap első vasárnapján 11:00 órától gyermekmise, mise után pedig találkozás a családokkal a plébánián egy kis enni-, innivaló mellett.

- Minden hónap 4. péntekén este 19:00 órától a plébánián találkozó házások részére, amelyen a házasság vagy gyermeknevelés témájával foglalkozunk film, előadás vagy interaktív tevékenységek keretében.